

De tocht van de Argonauten

klas 5

Rimbert Moeskops

Toneelstuk klas 5 -De tocht van de Argonauten

Scène 1 -Voor de Apollo-tempel in Delphi

- T.dienaar Heeft U Uw offer gebracht, oh koning?
U weet, Phoibos Apollo verwacht een beloning...
- Pelias Zeker, het offer heb ik gebracht: een driejarige ram
en tevens twee duiven en een pasgeboren lam.
Alle van stralende schoonheid, zonder smet-
kan ik nu naar binnen, zonder verlet?
- T.dienaar Haast is in deze tempel niet zo het hoort!
Sire, let op Uw stappen, gebaren, op élk woord!
- Pelias Goede Pythia, brengt mij de konde,
wat geeft de grote Apollo U in de monde?
Wat zal de toekomst mij gaan brengen?
- Pythia (met overslaande, krijsende enz. stem)
Achtige platen, granige steunen oh! en wengen,
Kwazige gronden, brekende zuchten, een woeste teneur,
veel gelachter, kroezen, lakwoezige geur,
smeurende snoezen, wroezelige smoenige,
(gewone stem) hoedt U koning, voor de éénschoenige!
- Pelias (komt hoofdschuddend, na lange stilte, de tempel uit)
Hoedt U voor de éénschoenige, wie is zo'n mens?
Zo één overschreed nog nimmer 's lands grens...
De wachten moeten de grenzen goed bewaken,
opdat geen één-benige in 't land kan raken.
(blij) Maar... een één-benige kan toch niet lopen!
Nou ja, als dat zo is, dan kan ik hopen,
dat ik in feite niets hoef te vrezen.-
Maar zou dat wel zo kunnen wezen?
Ik moet blijvend op mij tellen passen,
niemand mag mij kunnen verrassen!

Scène 2 -Jason gaat op pad

- (Jason, voor de grot van Cheiron, gespt zijn sandalen
dicht, pakt zijn tas, weegt zijn speren op de hand, heime-
lijk; Cheiron komt naar buiten, betrapt hem)
- Cheiron Wat ga je doen, Jason, dat je je speren pakt?
Jongen, je staat bepakt en bezakt!
Je gaat me toch niet voorgoed verlaten?
- Jason Ja meester, U heeft het in de gaten.
Al zo lang heb ik bij U vertoeft en veel geleerd,
maar nu wil ik gaan, begrijpt U me niet verkeerd:
ik wil niet zozeer hier wég, maar ik moet wél op reis.
Ik wil naar mijn vaderland, waar ik de troon terugeis!
- Cheiron Och jongen, niet zo onbezonnen, wacht nog acht jaar,
eerst dan ben je volwassen, eerst dan ben je klaar
om je oom van zijn onrechtmatige troon te stoten-
je weet, de grenzen van je vaders rijk zijn voor jou
gesloten.
- Jason Natuurlijk, dat weet ik, maar ik kan stiekem gaan
en dan zal het Pelias duúr komen te staan,
dat hij mijn vaders rechten heeft geschonden
en mijn vader zelfs in een kerker heeft gebonden.
- Cheiron Kort en goed, Jason, hoe pak je dit alles aan,
zonder plan kun je toch niet zo'n doel voorstaan?

Jason Meester, ik ben niet bang en ik heb van U veel geleerd-
 vertrouw op de Goden, er gaat niets verkeerd!
 En nu wil ik gaan, er is niets dat mij hier nog houdt...

Cheiron Jason, je weet, ik heb geen goud
 daarom geef ik je mijn zegen; (zegent hem)
 en onthoudt, zit het je eens tegen:
 het hoofd koel, het hart bedaard, de handen vaardig,
 daarmee red je je toch altijd aardig.
 Geluk op je reis, geluk in je handelen...
 en mogen de Goden met je wandelen!
 (ze omhelzen elkaar ten afscheid; Jason gaat op weg en komt
 aan een rivier, waar gebogen en leunend op een staf Hera
 als een oud moedertje staat te wachten)

Hera Oh jongeman, je komt als geroepen hier aan,
 ik dacht al, dat ik nog uren bij deze rivier zou staan;
 zo graag wil ik naar de overkant toe,
 maar het is veel te diep, ik weet niet hoe...
 Ik zou je zo graag willen vragen:
 wil je mij op je rug naar de overkant dragen?

Jason Uw staf, mag ik die als steun gebruiken,
 zodat we niet in de golven onder hoeven duiken?!
 (moeizaam gaan ze op weg, onderweg zorgt Jason één van zijn
 sandalen of teenslippen te verliezen)
 Bij de Styx, dat valt tegen...

Hera De rivier is erg gezwollen van de regen.
 Maar zet 'm op, we zijn er zowat...

Jason Pas op, mijn mantel wordt bijna nat!
 Zo moedertje, nu komt U wel thuis!
 (Hera werpt omslagdoek af en gaat plotseling rechtop staan,
 trots en statig)
 Maar... U bent Hera, de vrouw van Zeus!
 (werpt zich eerbiedig op de grond)

Hera Juist, nu je hebt gezien wie ik ben
 begrijp je ook wel, dat ik jou ook ken.
 Ook weet ik, dat als je wat wensen mocht
 je wenste, dat ik je zou helpen op je tocht.
 Wel, je kunt ervan op aan, wat ik je zeg:
 ik zal je begeleiden, de hele weg.
 Je oom haat mij, uit alle macht,
 maar weet, dat hij door zijn dochters zal worden geslacht.
 Jason, nu je dit hebt gehoord,
 zet je maar vlug je reis weer voort.

Scène 3 - Jason ontmoet zijn oom Pelias

(Jason haalt zijn speren van de andere oever, zoekt in de
 rivier naar zijn voorgoed verdwenen sandaal en zet zijn
 reis voort; komt in de stad Iolkos, waar juist door zijn
 oom een offer aan Poseidon gaat worden gebracht)

Soldaten Opzij voor de koning, maak ruim baan,
 schiet op, jullie zien toch: hij komt er al aan!
 Hé jij, wijsneus, ga eens wat achteruit!
 En jij daar, met je nieuwsgierige snuit,
 met zulke vodden mag je alleen achteraan...
 zorg maar, dat onze koning je niet ziet staan.

Stem De koning!

Stemmen De koning! (men knielt op één of beide knieën)

Pelias Aan Poseidon, heerser van de zee en aan Nereus,
aan Glaukos en ook aan U, Heer Zeus,
offer ik deze gaven van het land
en smeeik: brengt onze schippers veilig aan de overkant.
Behoedt onze oevers voor al te woeste golven,
beschermt de stad tegen de waterwolven.
(ondertussen verschijnt Jason tussen de mensen en is de
enige die staat)

Vrouw 1 Hé zeg, wie komt daar aan,
zag je ooit zo'n mooie man hier staan?

Vrouw 2 Het is Ares, of Apollo, een zoon van Zeus,
stel je voor, je had zo'n man in huis...

Vrouw 3 Nou, als je alle mannen in onze stad beziet,
dan weet je meteen, zóeen is hier niet.

Pelias (in zichzelf) Warempel, die man loopt op één enkele schoen,
dat is de één-schoenige, wat moet ik nu doen?
Nou ja, het beste is om rustig te blijven,
misschien kan ik hem op simpele wijze verdrijven.
(tot Jason) Vreemdeling, weest welkom in ons land!
Vertelt U eens, wat bracht U naar deze kant?

Jason Dit is het land waar ik ben geboren
en dat mij ook spoedig zal toebehoren.

Pelias Zeg op, komt U soms hier om te strijden?

Jason Nee oom, U bent niet te benijden...

Pelias Oom? Ben ik je oom? Verklaar je nader?!

Jason Ik ben Jason, Uw broer Aison is mijn vader.

Pelias Neef! (omarmt hem) Wat een gelukkige dag!
Sta mij toe, dat ik je uitnodigen mag
met mij in mijn paleis te komen.
Oh wat een feest, ik had niet kunnen dromen,
dat ik jou, die ik eens als klein kereltje zag,
ooit zou terugzien: wat een gelukkige dag!

Scène 4 -Pelias zendt Jason om het Gulden Vlies

Pelias Jongen, ik weet niet wat ik moet beginnen,
de juiste mogelijkheid schiet me niet te binnen.
Wat moet ik doen tegen bruut geweld:
een man gaat mij doden, het is me voorspeld!

Jason Ik zou hem wegsturen op een gevaarlijke tocht,
waarvan hij zonder Goddelijke hulp niet terugkeren mocht.
(Pelias opgelucht, Jason nadenkend; stilte)
Oom, ik ben hier nu al vijf dagen,
het wordt tijd, dat ik U dat ga vragen
wat ik al die tijd al vragen wil.

Pelias Jongen, ik luister, ik ben doodstil.

Jason Wat mij betreft houdt U het vee en het land,
(Pelias is vol verrassing)
geef mij slechts de troon, en de scepter in mijn hand.

Pelias Deze vraag had ik al de eerste dag verwacht,
ik ben niet zo woest als je misschien dacht:
zeker, je kunt het krijgen, precies wat je noemt.
Maar zeg eens: zou je niet eerst beroemd
en door ieder geëerd willen zijn?
Zie je, Iolkos is maar zo klein...
Dit is iets, wat mij al jaren steekt:
ik verrichtte nooit een daad, waar de wereld van spreekt!
Maak, dat nu je nog zo jong bent

iedereen je naam en faam kent.
 Verover bijvoorbeeld het Gulden Vlies!
 (terzijde) Goede kans, dat ik mijn neef zo verlies!

Jason Een goed idee, oom, ik zal zo gauw mogelijk gaan!
 De draak roept me al: "Probeer me te verslaan."
 (Jason staat op en gaat)

Pelias Gelukt, hij is erin gelopen!
 Het ging makkelijker dan ik had durven hopen.

Scène 5 -Het bouwen van de Argos

(de Argos wordt "gebouwd" vóór het toneel, waar hij het verder stuk kan blijven staan, zodat de Argonauten er steeds naar terug kunnen; de koorgedeelten worden zo veel mogelijk uitgebeeld)

Koor Argos, de kundige bouwheer
 ontwierp toen een schitterend vaartuig.
 Stiekem hielp Pallas Athene
 het schip nog veel beter te maken.
 Sterk als het werd kon het vaartuig
 het vijftigtal roeiers goed dragen,
 omgekeerd konden de mannen
 het meenemen op sterke schouders.
 Ook schonk Athene een balk die
 de toekomst de mannen voorspelde,
 dat komt hen vast nog van pas op
 de tocht, die zij nu ondernemen.

Scène 6 -De eerste deel van de reis

Typhys Er is storm op komst, alleen daar is nog licht!

Lynkeus Land in zicht, land in zicht!

Typhys Ik zal ons schip naar dat eiland varen,
 we zullen een haven moeten vinden tot de storm zal bedaren.

Lynkeus Een haven aan bakboord op een vinger of acht,
 daar vinden we wel beschutting voor de nacht.
 Bij Aphrodité, wat zien mij ogen?
 Eens beter zien, nee, het is ongelogen,
 op dat strand staan alleen maar vrouwen!

Herakles Wend de steven! Het zal ons vast nog berouwen!
 Weg! Laten wij snel van hier wegvaren!
 (ziet om zich heen de Argonauten reikhalzen)
 Te laat! Ze zijn al niet meer te bedaren...

Jason Voorzichtig, we zijn er nog niet, blijf opletten!
 Eerst moeten wij de Argos nog aan de kade zetten!

Typhys Roeiriemen in, anker uit, reef de zeilen!
 In deze haven kunnen wij wel een poos verwijlen.
 Nu maar eerst een bode naar de koning gezonden...

Herakles Ik denk, dat die hier niet wordt gevonden,
 bij al deze vrouwen is het vast een koningin...
 Nu bode zijn, daarin heb ik geen zin.

Orpheus Laat mij maar gaan, ik zal het wagen
 om hier om beschutting voor de nacht te vragen.

Herakles Dapper zeg, nou met al die meiden
 mag je wel oppassen, dat wordt zó strijden:
 één kleine verspreking en je kunt wel gaan;
 Orpheus, knullemans, durf je dat écht wel aan?
 (de anderen lachen)

Orpheus Ik wist wel, Herakles, met één enkele vrouw in het spel
verdwijnt jouw dapperheid altijd snel...
en nu, met zoveel vrouwen bij elkaar,
durf je helemaal niets, daarom ga ik dan maar...
Herakles Fijn hoor Orpheus, dat ik op je kan rekenen...

Scène 7 -Op het eiland Lemnos

(de vrouwen van Lemnos worden aangeduid met de naam van de held met wie zij aanpappen)

V.Orpheus Het is een heraut, zie de vredestekenen,
ik breng hem direct naar het paleis. -
U bent vermoeid van Uw gevaarlijke reis?
Komt U maar mee, ik breng U naar de koningin...

Hypsipyle Gegroet vreemdeling, komt U erin...
Orpheus Gegroet koningin, wij komen van het vasteland gevaren,
een reis over woeste en woelige baren.
Wij zijn van het dagenlang roeien behoorlijk moe,
een hevige wind blies ons naar Uw eiland toe.
Een nóg vreselijker storm wordt verwacht:
onze leider vraagt beschutting voor de nacht...

Hypsipyle Ik kan zonder ruggespraak niets zeggen,
gaat U naar hiernaast, wij overleggen. -
Vriendinnen, onze mannen te doden was nogal dwaas,
maar de daad kan niet gekeerd helaas;
het beste is, ons geheim goed te bewaren
en deze Griekse helden maar iets te verklaren.
Voorts schenken wij ze wijn en voedsel, in de haven!
om hun honger te stillen en hun dorst te laven.
Geen van hen mag verder het eiland op komen...
(instemmend én afkeurend gemompel)

Oude min Koningin, het is met grote schroom en
vol van twijfel ook, wat ik nu zeg,
maar: naar mijn idee mogen deze mannen hier nooit meer weg!
Wie van ons kan de ossen mennen?
Wie zal ooit aan het zware ploegen wennen?
Welke vrouw zaait tarwe als een man?
Wie van ons die het weer maaien kan?
Ik, Uw oude min, heb niet lang meer te leven,
mij zal het leven niet veel tegenspoed meer geven;
maar U en zo vele andere jonge vrouwen
wilt U Uw leven lang zware lasten sjouwen?
Ik zeg: wijs deze mannen vooral niet af,
Want een levenlang zwoegen wordt Uw gerede straf.

V.Typhys Ze heeft gelijk, hoe kunnen we zonder sterke mannen?
V.Telamon Ik kan geen paarden voor de wagen spannen!
V.Lynkeus Weet jij hoe je olie moet persen? (schouderophalen)
V.Polyph. Wanneer je vermoeide paarden moet verversen? (neesch.)
V.Telamon Heb je wel gezien, hoe knap ze zijn? En wat een keus!
V.Lynkeus Oh, ik zag er één, met zo'n echte Griekse neus!
V.Telamon En gespierd dat ze zijn. En een rug zó recht!
Van mij hoeven ze niet meer weg, nee, echt!

Hypsipyle Wel ik hoor het al, haal die heraut...
als iedereen maar voor zich houdt
wat we met onze mannen hebben gedaan! -
U kunt naar Uw schip teruggaan
-mijn dienaressen zal U vergezellen-
en Uw leider dan vertellen,

dat ik hem op mijn paleis verwacht.
 Orpheus Dat betekent, dat wij vannacht...?
 Hypsipyle Gaat U maar, ik geef hem zelf ons bescheid.
 V.Orpheus Komt U? Zonder mij raakt U de weg nog kwijt...
 Orpheus Dacht U heus, maar een haven is toch altijd aan zee
 en ik kom er net vandaan, dat helpt ook mee...
 Maar ik stel Uw aanwezigheid zeer op prijs:
 we zijn met énkél mannen op deze reis!
 V.Orpheus Oh, maar ik zou zeker wél verdwalen
 als ik in den vreemde mijn meesteres moest halen. -
 Orpheus Jason, de koningin wil onze leider spreken,
 je kunt wel gaan zonder vredestecken!
 Vannacht hier in de haven, dat zit wel goed.
 Herakles Oh Orpheus, ik bewonder toch zó je moed...
 Ze hebben je niet gekrabd of gebeten? -
 Maar... heb je niets te drinken of eten
 van je minnaressen meegekr... (slikt en zwijgt)
 Orpheus Zeg Herakles, wat wordt je opeens verlegen?
 Oh ik zie het al, je ziet mijn gids!
 Herakles Als iemand me zoekt, ik lig op mijn brits.

Scène 8 -Jason in het paleis van Hypsipyle

V.Orpheus Jason van de Argonauten!
 Hypsipyle Treedt nader!
 (terzijde) Oh sprekend de gestalte van mijn vader.
 De gewoonte van de gastvrijheid gebiedt mij:
 komt op ons eiland en voelt U zich geheel vrij
 te gaan en te staan, waar U maar wilt
 of beter gezegd en geen tijd verspild,
 omdat onze mannen ons hebben verlaten
 -U had het ongetwijfeld reeds in de gaten-
 kan iedere vijand ons licht verdrijven-
 zou U niet hier willen blijven?
 Als U dat wilt, bied ik U mijn kroon,
 ach toe, neemt U dan plaats hier op de troon!
 Jason Nee, zeker gaan wij weer spoedig voort,
 maar als mijn vrienden Uw voorstel hebben gehoord
 zullen wij zeker met plezier een poos hier vertoeven;
 een goede rusttijd is wat wij behoeven.

Scène 9 -Verblijf op het eiland Lemnos

(flanerende paartjes en/of mannen sjouwend met gereedschap
 aan de zijde van vrouwen enz.)
 Herakles Oh, wat kan ik zulke rokkenjagers verachten!
 Al dagenlang zit ik hier te wachten...
 Maar nee, ze feesten, maffen of zwoegen;
 werkelijk: Griekse helden achter de ploegen!
 Ergerlijk! Het doet me hier van binnen pijn.
 (boos) Maar, het moet nu over zijn!
 (schreeuwt) Domkoppen! Kom hier, naar de haven,
 dan kun je je dorst naar avontuur laven!
 Denken jullie nu echt dat, zonder spot,
 (kijkt verontschuldigd naar boven)
 het Gulden Vlies wordt gebracht door een God?!
 Zijn er thuis niet genoeg -én Griekse- vrouwen?
 Hou op met andermans spullen sjouwen!

Kom hier en we vertrekken meteen.
 Kom hier of ik vertrek alleen.
 (Argonauten en vrouwen verzamelden zich luisterend)

Orpheus Nu moet ik Herakles wel gelijk geven,
 al spijt het me voor dit heerlijke leven...

Typhys Het is een goede dag om nu te gaan:
 de wind staat op de juiste baan.

Lynkeus Naar de haven, naar de Argos, snel!
 (en als antwoord op de vragende blikken)
 ook Jason hoorde Herakles wel!

V.Typhys Ach Typhys, ga niet weg, je hebt gezaaid,
 maar het graan moet ook gemaaid...!
 Liefste, je was hier net een week,
 je laat me toch niet in de steek?
 (Hypsipyle en Jason komen aangelopen)

Hypsipyle Oh Jason, wat een grote smart,
 na deze vreugde breek je nu mijn hart.
 Wat ging deze tijd toch vlug,
 Jason, schat, zie ik je ooit terug?
 Ik zou het fijn vinden als je na jullie tocht
 me gauw weer eens bezocht!

V.Orpheus Oh Orpheus, ga niet van me weg,
 we kunnen je echt niet missen, zeg.
 Zoals jij speelt op je lier...
 Oh, onze avonden worden weer zonder plezier...

V.Telamon Och och, Telamon, dat je nu vertrekt,
 net nou ons dak niet meer lekt,
 je hebt het zó goed gerepareerd!

V.Polyph. (werpt zich huilend op de grond)
 Oh, van smart wordt ik verteerd!
 Voorgoed is de blijheid uit mijn leven.
 Ik wil nooit meer iemand mijn liefde geven.

Jason Vrouwen van Lemnos, wij moeten nu gaan,
 wie weet keren we weer, denk daar maar aan.
 Nu roepen ons eerst de avonturen,
 en is er nieuws en we kunnen iemand sturen,
 dan, vrouwen van Lemnos, zult U alles horen.

Hypsipyle Jason, we zullen jullie niet langer meer storen.
 Ik wens jullie veel voorspoed!
 Zet hem op, het ga je goed!

Allen Wij/zij zijn op reis op zoek naar grote avonturen,
 de tijd van varen duurt ons/hen spoedig veel te lang,
 strijd willen wij/zij ons/hun hele leven lang,
 wij/zij zijn nooit bang!

Scène 10 -De voortgang van de reis

Koor Zo voeren zij snel van Lemnos
 op weg naar het land van Aietes.
 Gingen van eiland naar eiland
 waar veel avonturen hen wachtten.
 Eerst doodden zij een stel reuzen
 omdat die met rotsen en stenen.
 -woest op een stapel geworpen-
 de afvaart der Argos beletten.
 Herakles doodde alleen al
 een handvol zesarmige monsters!
 Samen versloegen zij daarna

de rest van dit ergerlijk bergvolk.
's Nachts doodden zij per vergissing
de vorst die hen daags had ontvangen;
na de teraardebestelling
verkozen zij gauw weer het zeeruim,
kwamen toen bij de stad Kios
en werden daar hart'lijk ontvangen.

Scène 11 -Herakles blijft achter

Herakles Het lijkt er toch steeds meer op,
dat die lui alleen maar feesten hebben in hun kop:
ze willen lekkere hapjes en bekers wijn,
alleen dan kunnen ze gelukkig zijn...
Ik zal mijn tijd beter besteden:
een nieuwe roeiriem, glad gesneden,
zal ik in het bos gaan maken.

Hylas Meester, ik zal over de Argos waken.
(Herakles af, Hylas scharrelt een tijdje rond)
Hij blijft wel lang weg, het wordt steeds later
en we hebben voor morgen nog geen fris water,
ik zal maar even om een kruik uitgaan. (gaat)
Tjonge wat een licht, het is volle maan.
Eens zien, hier moet ergens een bron zijn,
ja, daar ligt hij in de maneschijn.
Dit is een mooi plekje, dat had ik niet verwacht,
dat kun je zo al zien, zelfs midden in de nacht.
Ik zet de kruik maar eventjes hier,
eerst drink ik voor mijn eigen plezierieie...
(gillend verdwijnt Hylas in de bron)

Herakles Hé, waar is Hylas, heb jij hem gezien?
Polyph. Nu je het zegt, was hij het misschien...?
Herakles Wat bedoel je, wat is het dat je niet zeggen wilt?
Polyph. Tja, nou ja, er werd zoëven heel hard gegild.
Ik dacht, nou ja, een inboorling...
Ik wist niet dat Hylas ook het woud inging...
Er is daar vast iets ergs gebeurd:
door rovers overvallen, door een wild dier verscheurd...
Zullen we hem samen zoeken gaan? (samen af)
(spoedig daarna komen de andere Argonauten)

Typhys Jason, we moeten onmiddellijk afreizen,
de wind waait op de beste wijze:
én richting én kracht zijn uitermate goed;
maan de mannen aan tot grootste spoed!

Scène 12 -Vertrek vanaf Kios

Jason Aan boord, zo snel je kunt,
jullie horen, het is ons vergund
om een flink eind verder te komen.

Argonauten Wij zijn op reis op zoek....

Telamon Hé wacht eens, stil eens, hé slome,
een paar koene helden zijn er niet,
Polyphenos en Herakles, zoals je ziet.
We kunnen zo niet verder varen!

Typhys Maar...
Orpheus Maar...
Lynkeus Maar...

Telamon Nee, nee, geen maren!
 En jij Jason, waarom zeg jij niets?
 Oh wacht eens even, ik begrijp al iets!
 Je bent bang, dat Herakles je in de schaduw zal stellen;
 ik zal jou eens even wat vertellen...
 (Zeegod Glaukos duikt uit de golven op)

Glaukos Oh dwaze held, wees toch eens stil,
 het is naar Vader Zeus zijn wil
 dat Herakles is achtergebleven,
 hij moet andere avonturen beleven.
 Daarom is Hylas door een nimf geroofd.
 Zo is het lot! (af)

Telamon Zeus zij geloofd!

Scène 13 -Verdere tocht; aankomst in Kolchis

Koor Steeds wordt de tocht onderbroken
 door woeste en wilde gevaren:
 zij raakten slaags met Amykos
 Bebrykenkoning en vechter;
 joegen voor Phineus op vogels
 die dag'lijks zijn voedsel bedierven;
 Zelfs werd hun schip nog belaagd door
 de rotsen die alles haast kraken.
 Maar met behulp van de Goden
 doorstonden zij alles zeer glansrijk;
 samen met vier jonge knapen,
 de kleinzoons van koning Aietes,
 wél pas na maanden en maanden
 bereiken zij eindelijk Kolchis.

Typhys Eindelijk, daar is het land Kolchis.
 Ergens in het binnenland is het Gulden Vlies.
 Vinden wij een vreedzame weg of één met strijd?

Orpheus Eerst maar eens rusten, we hebben nog de tijd.

Jason Brengen wij eerst een offer aan de Goden,
 die ons zoveel bescherming hebben geboden;
 en gedenken wij in deze stonde
 hen, die onderweg de dood vonden.

Telamon Morgen vangt het echte werken aan,
 voor vandaag hebben we wel weer genoeg gedaan.
 (zij leggen zich gedurende enige tijd ter ruste)

Lynkeus Vandaag is het de grote dag,
 ik ben benieuwd wie er met Jason meemag.
 Naar men zegt is dit land zeer rijk,
 dat is ook wat ik zie, waar ik ook kijk.

Jason Telamon en Argos, jullie gaan mee.
 En jullie, let op het land, let op de zee;
 bewaak het schip, zo goed jullie kunnen!

Lynkeus 't Is niet, dat ik het ze niet zou gunnen,
 maar wát graag ging ik nu aan Jasons zijde;
 we zijn toch op weg gegaan om te strijden!

Scène 14 -De opdracht van koning Aietes

Chalkiope Argos, jongen, waar kom jij vandaan?!
 Iedere dag heb ik op de uitkijk gestaan...
 Hoe vaak moest ik merken: hij komt vandaag weer niet;
 oh jongen, wat had ik een verdriet!

Eindelijk ben je terug, wat heb ik je gemist...
 Argos Oh moeder, als U toch eens wist
 wat mij zo allemaal is overkomen...!
 Eerst begon het water in ons schip te stromen,
 het was een storm met golven, hóóg!
 We hadden aan ons lijf geen draad meer droog.
 Toen kwamen... (samen af)
 Dienaar Jason en Telamon, Griekse helden,
 willen zich bij de koning melden.
 Aietes Komt U in vrede of brengt U strijd?
 Wat het ook zij, U kunt Uw verhaal wel kwijt.
 Ook al heeft U volop kwaad in de zin,
 (Medeia wordt intussen geraakt door een pijl van Eroos)
 voor een goed verhaal ben ik altijd in.
 Wie wat verzwijgt, heb ik zó in de gaten,
 dus vertel op, U kunt vrijuit praten.
 Telamon Wij zijn gekomen om het Gulden Vlies te halen.
 Aietes Aha, dat kan, maar U moet er wel voor betalen;
 ik zal U eerst op de proef moeten stellen
 voordat U met het Gulden Vlies naar Griekenland kunt
 snellen.
 Ploeg met vuurspuwende stieren tot aan de randen
 het veld van Ares en zaai dan draketanden;
 de mannen die daaruit groeien moet gij verslaan;
 daarna mag U rustig naar het Gulden Vlies toegaan.
 Lukt het U niet te doen wat ik U zeg,
 dan raad ik U, ga zo snel mogelijk weg,
 want dan is mijn woede niet te stuiten!
 Ik heb gesproken, U kunt naar buiten.
 Jason Mijn lot heeft mij naar hier gebracht,
 misschien had U deze beslissing niet verwacht:
 ik zal deze taak volbrengen als ik kan!
 Aietes Mooi, mooi, tot dusver ben je een dapper man.
 (diep in de zorgen gaan Jason en Telamon af; ze vertellen
 de Argonauten mompelend wat hem te doen staat, die af en
 toe uitroepen:)
 Lynkeus Vuurspuwende stieren?
 Orpheus Draketanden?
 Lynkeus Mannen?
 Typhys Moet je daarmee vechten? Schande!
 Orpheus Onmogelijk, wat een pech...
 Telamon Het beste is: zo gauw mogelijk weg!
 (Allen in zak en as; dan komt Argos op)
 Argos Jason, Jason, weest niet bedroefd,
 ik breng de boodschap die Uw hart behoeft:
 mijn tante, Medeia, zij is priesteres van Hekate,
 ik vroeg mijn moeder met haar te praten;
 U staat bij haar bepaald in de gunst,
 Ze wil U helpen met toverkunst!
 In Hekates tempel wordt U alles uitgelegd.
 Telamon Jason, wat nu, ga je doen wat een vróuw je zegt?
 (Gemopper, ook van de andere Argonauten)
 Argos Het is Uw enige kans, geloof me, heus,
 U heeft werkelijk geen andere keus,
 Jason Zeker, ik zal gaan, je kunt het je tante zeggen.

Scène 15 -In de tempel van Hekate

Jason   Waarom zwijgt U, waarom bent U bevreesd?
 Werkelijk, ik ben geen vreemde geest!
 Ik kom als smekeling U vragen
 me te helpen bij wat ik ga wagen.

Medeia   Mijn angst is, dat U na Uw taak zult gaan,
 maar weet U, ik kan dat verlies niet aan;
 als U belooft, dat ik met U mee mag,
 dan kan ik U helpen met een blijde lach.

Jason   Maar zeker, als U met mij mee zou willen...
 mijn honger naar liefde zou dat stillen!

Medeia   Oh wat een vreugde! Nou U moet
 heel precies doen wat ik zeg, luister goed:
 U brengt een offer aan Hekate,
 zij zal U dan zeker niet meer verlaten.
 U zalft Uw lijf, Uw speer, Uw zwaard
 en gij kunt onverschrokken, onvervaard
 iedere krachtsinspanning beginnen:
 met gemak zult U de stieren overwinnen!
 Dan zaait U de draketanden,
 voorzichtig, ze zijn scherp, pas op Uw handen!
 Werpt tussen de opgroeiende mannen een flinke kei,
 daar zullen ze om vechten, zodat gij
 ze één voor één afmaakt; dus
 U ziet het, een hele klus!

Scène 16 -Het volbrengen van de opdracht

Koor   Jason bracht keurig het offer
               Hekate begreep zo zijn bede;
 sterk door de kracht van de olie
               kon Jason de stieren bemennen.
 Dan met de raad van Medeia
               versloeg Jason iedere strijder,
 die om een steen in hun midden
               als honden begonnen te dollen.
 Nu ligt de weg voor hem open
               om 't Gulden Vlies te gaan halen.
 (feest op de Argos; Medeia komt in grote nood aangerend,
 roepend)

Medeia   Jason, grote held, uit is het feest,
 mij werd ingefluisterd -vast door een goede geest-
 dat mijn vader alles weet...
 Snelt van hier, de grond is heet!
 Al ruimschoots voor het ochtendgloren
 komt hij Uw vreugde wreed verstoren.

Jason   We moeten weg, zo gauw het kan,
 aan de riemen! Laat iedere man
 alles geven wat hij heeft,
 anders hebben we ons laatste uur geleefd!

Medeia   Jason, redt mij, laat mij hier niet staan,
 laat me met jullie mee mogen gaan.
 Maar zweer me eerst, bij al je trouw,
 dat je me neemt als enige vrouw!
 Ik zal je helpen aan het Gulden Vlies;
 oh, als ik je toch maar nooit verlies...

Jason   Ik zweer U bij Hera en bij Zeus:
 ik breng U als mijn rechtmatige vrouw naar huis.

Scène 17 -Jason neemt het Gulden Vlies weg bij de draak

Medeia Oh slaap, machtigste van alle Goden,
ik, Medeia, heb U hier bij deze draak ontboden.
Help mij het dier in diepe slaap te sussen,
dan kan deze held ondertussen,
terwijl hij zijn ogen heeft toegeschoven,
de eik van het Gulden Vlies ontroven.

Slaap Bewustzijn, verlaat dit grote lijf,
trek weg! Neem toch verblijf
in mijn goede rijk van rust en vrede...
Ga weg! Neem met U mede
de wakkere blik uit deze ogen...
Vooruit, naar mijn rijk op weg getogen.
(tot Jason) Gaat nu Uw gang,
maar vlug, dit duurt niet lang!
(Jason neemt het Gulden Vlies en snelt ermee naar de Argos;
ze trekken stevig aan de roeiriemen, terwijl ze zingen: Wij
zijn op reis op zoek naar grote avonturen)

Rimbert Moeskops